

նայ առանց ջրի մնալ . իսկ գետի՝ լճի ու ծովի քովեղածները պէտք չէ ստէպ ուռոգել : Ջուր տալը շուտով մեծցընելու համար միայն է . իսկ թէ որ սովորական չափը հասնելէն ետքն ալ ուռոգես՝ ուշ ծաղիկ կուտայ և հունար ուշ կը հասուննայ :

Արբոր բամբակը մէկ ոտնաչափ բարձրութիւն կ'ունենայ , պէտք է բարձր ճիւղերուն շատին ծայրերը կտրել :

Հիւանդութիւններն ու ինասակար ճճիւնէրը : Բամբակին շատ կը վնասեն՝ մանաւանդ ծաղիկ տալու ժամանակը՝ սաստիկ ցուրտ քամիները , չորութիւնը , յորդ անձրևը : Աւրիշ հասարակ ճճիներէն զատ՝ մէկ որդ մըն ալ կայ որ բամբակի ճճի կ'ըսուի . ասիկայ երկու իրեք օրուան մէջ բոլոր տերևները կ'ուտէ , և ինչուան տասը ամիս կը քչէ ասոր տուած վնասը . միայն թէ Աւրոպայիք ազատ են աս որդէն , և հնդկաստան ու Ամերիկայ կը գտնուի : Այոնք ջնջելու ուրիշ ճար չկայ , բայց եթէ անդադար հոգ ու արթնութիւն :

Բաղէլան կերպը : Աղիկը թափելէն ետքը պատիճներ կը ձևանան , որ առաջ կանաչ են ու ետքը կը դեղնին . երբոր ասոնք կը հասուննան , պատիճները կը ճաթին , ու բամբակին հետ պըլլուած հունար մէջէն կ'ելլէ կ'իյնայ որ ժողվելու է : Երբ ժողվելու համար տաք կամ չոր ատեն ընտրելու է . և պէտք չէ կճեպով մէկտեղ ժողվել որ չոր կճեպը կոտորտելով՝ բամբակին հետ չխառնուի . հապա կճեպը բանալու և բամբակին կծիկը դուրս հանելու է , ու ետեէ ետև որչափ որ հասուննան՝ այնչափ ժողվելու է : Երբ ժողված կծիկները կողովի մէջ դնելէն ետքը՝ շարժելու ու ցնցելու է որ մէջը գտնուած որդերը կամ կտորուանքը թափին . յետոյ հովթըփուկ ու չոր տեղ մը տարածելու է որ աղէկ մը չորնան : Օգուշանալու է որ ան փուած տեղի կենդանիներ չմտնեն ու հունար չուտեն :

Բամբակը կճեպէն հանելէդ ետքը իր հունարին հետ կպած կ'ըլլայ . ասիկայ բաժնելու համար՝ պարզ գործիք մը հնարած են որ երկու գըլանաձև փայտեր են ու մէկմէկու հակառակ կը դառնան . ան գլաններուն վրայ մէկ ծայրէն մէկալը դէպ'ի երկայնութիւնը ձեղքեր ըլլալով՝ բամբակը անոնց վրայ կը կուռի , ու հունար վար կը թափի : Ատքը ան գլաններուն վրայի բամբակը կը ժողվեն , մէջը աղտ մը կայ նէ՝ կը հանեն , ու բամբակը կապոց կ'ընեն :

Պրոպագանդա և հարստութիւն :

Այսինքն գիտեն որ սև պատի դիմացը եղած ծառերուն պտուղը աւելի շուտ կը հասուննայ . բայց որովհետև բոլոր պատերը սև ներկելն ալ աչքի գէշ կ'երևնայ , Եւրոպայի անոնք զգաղղիացին նոր հնարք մը գտաւ , որ պարտիզպանութեան ձեմարանն ալ ընդունեցաւ :

Կերպը աս է . մէկ քանի կղմիտար՝ կ'առնէ , անոնց ներսի կողմը սև կը ներկէ , ու մէյմէկ ծայրէն ծակելով՝ ան ծակէն երկաթ թել մը կ'անցընէ ու սարփինային՝ փայտէն կը կախէ . երբոր խաղողներուն ողկոյզը աղէկ մը կը մեծնայ , աս կղմիտարներուն ներսի դիէն կը կախէ . աս կերպով սովորականէն տասնըհինգ օր առաջ խաղողը կը հասուննայ . և աւելի շուտով ալ կ'ըլլայ՝ թէ որ կղմիտարին վերի բաց կողմը աղիւս մը դրնես , որով տաքութիւնը ներսի կողմը աւելի ամփոփուի : Այլէ կը հետևի որ եթէ դեղձին , ծիրանին և ուրիշ պտուղներուն ետևն ալ մէյմէկ շիտակ աղիւս դնես սև ներկած , անոնք ալ շուտով կը հասուննան :

1 Բիւրեժ : 2 Աստուծոյ :

